

Marc Granell ha vist tota la seva poesia reunida en un volum de 470 pàgines
ÀLEX OLTRA / AJUNTAMENT DE GANDIA

predominen els versos lliures; en la poesia infantil i juvenil, en canvi, hi trobem una regularitat mètrica i estròfica gairebé generalitzada, i sovint amb rima i tot.

A l'hora de parlar dels continguts, també hem de marcar les diferències entre els dos blocs. Al primer, el d'adults, com deixa ben clar Francesc Calafat al pròleg, hi predomina una poesia pessimista, "terriblement humana", "de tonalitats greus i tensió tràgica", que només esdevé tendra i positiva, si se'ns permet la contraposició, quan apareix l'amor, que ho transforma tot: *Versos per a Anna* en seria la millor mostra.

La infantil, com no podia ser d'altra manera, canvia radicalment i esdevé gairebé un joc "lúdic i imaginatiu i sovint obertament festiu i desenfadat", com diu el mateix Calafat a la pàgina i mitja que dedica a analitzar els llibres per a infants i joves. Cal dir, però, que tots dos blocs tenen un element en comú, que no ens fa gens estrany en un poeta compromès socialment i èticament com és Marc Granell: la denúncia de tantes i tantes injustícies i aberracions com hi ha a la nostra societat, benestant, prepotent i cada vegada més allunyada de la natura. Per això hi trobem poemes contundents que ens parlen de les guerres i dels nens soldats, de la deshumanització de les ciutats i dels sense sostre, de les fronteres i la immigració, del canvi climàtic i les deixalles, del masclisme, de l'incivisme... Un volum que hem d'agrair per moltes raons, però una, sens dubte, és el fet poc habitual de presentar-nos en igualtat de condicions l'obra per a infants i joves i l'obra per a adults d'un escriptor, de Marc Granell en aquest cas. *

U

Un volum que hem d'agrair per moltes raons, una és el fet poc habitual de presentar-nos en igualtat de condicions l'obra per a infants i joves i l'obra per a adults d'un escriptor

Tota la poesia de Granell

Marc Granell (València, 1953) és un dels poetes més reconeguts i compromesos del País Valencià. La publicació de la seva *Poesia Completa 1976-2016* (editada per la Institució Alfons el Magnànim) n'és una bona mostra, i més si tenim en compte que una bona part de la seva producció, inclosa al volum, és per a infants i joves. També ho és el fet que hagi rebut nombrosos premis, tant a la seva obra com a la seva trajectòria, així com que fos triat per escriure el poema del Dia Internacional de la Poesia 2018, el 21 de març, que precisament va titular *La poesia* i que podeu llegir a la pàgina web de la Institució de les Lletres Cata-

lanes: www.lletrescatalanes.cat/ca/programes/dia-mundial-de-la-poesia

El volum que presentem inclou tots els títols del poeta valencià publicats fins al 2016, més altres poemes esparsos i publicats fora de llibres. El podem dividir en dos grans blocs: el primer inclou els llibres per a adults i el segon els destinats a infants i joves. Marquem la diferència, no només perquè a *Poesia Completa* apareguin clarament separats els dos blocs, sinó, i sobretot, perquè tant pels continguts com per la forma són poemes molt diferents. Formalment, a la poesia d'adults, hi trobem una varietat extraordinària de formes estròfiques i de versos, tot i que hi

LA MIRADA ATENTA VICENÇ FURIÓ

Museus, obres i cartelles

De manera resumida, aquesta és la història de *Les demoiselles d'Avignon* de Picasso, del 1907 al 1939. En els primers anys només van veure el quadre els amics de Picasso (Gertrude Stein, Matisse, Derain, Braque), que no van dir res, no els va agradar o van quedar desconcertats. La pintura es va mostrar al públic per primera vegada el 1916 al Saló d'Antin, on va tenir una crítica anònima despectiva. Sembla que Breton va convèncer el modista i col·leccionista Jacques Doucet que comprés el quadre, cosa que

va fer el 1924. A la seva mort, la vídua va vendre l'obra al galerista Seligman, que la va exposar a la seva galeria de Nova York, on va obtenir en general comentaris favorables i alguna diatriba. A proposta d'Alfred Barr, el Museu d'Art Modern de Nova York va comprar *Les demoiselles* el 1938 i l'any següent es van incloure a la gran retrospectiva que Barr dedicà a Picasso: *Picasso. Forty Years of his Art*.

És a partir del 1939 quan comença realment la història de la canonització d'aquest quadre i la seva consideració d'obra cabdal

de l'art modern. Durant els trenta primers anys d'existència va despertar poca atenció, tot i que es van interessar per la pintura Salmon, Kanhweiler i Breton. Malgrat això, a la cartella que avui penja al costat de *Les demoiselles d'Avignon* al MoMA, es llegeix que la pintura "revolutionized the art world when first seen in Picasso studio". La cartella indica al visitant que l'obra va revolucionar el món de l'art des que Picasso la va crear i mostrar al seu taller, i no que això només va passar des que el MoMa la va comprar i promocionar. *